billiges; naar man imidlertid seer hen til, at Finantsloven for 1861—62 har bevilget en saadan Forhøielse, og at den for Aaret 1860—61 er indstillet til Vedtagelse i den over Tillægsbevillingsforslaget for 1861—62 i Rigsdagens forrige Session i Folkethinget afgivne Betænkning, har det ikke forekommet Udvalget, at der var Grund til at nægte den Udgift for 1860—61, som man har bevilget for 1861—62.

Den næste Post angaaer „Døvstummeinstitutet" og findes anført Pag. 209 i Beretningen. Forholdet er af den Beskaffenhed, at Statsrevisionens ene Afdeling har nægtet en Udgift af 200 Rd. til en Skriver, der var antagen af Forstanderen. Det maa nu erindres, at ved det Lovforslag, som fremkom i den 9de Session, og som gik ud paa at bestemme Lønningerne ved Døvstummeinstitutet, var der anført en samlet Sum af 2100 Rd. til forskjellige Betjente, og at denne Sum er optagen i Loven af 12te Januar 1858. Nu har Bestyrelsen foretaget en Forandring med Hensyn til de Betjente, som fandtes ved Døvstummeinstitutet, og har derved indvundet en Besparelse; uagtet Bestyrelsen saaledes har brugt 200 Rd. til Besørgelsen af Sekretairforretningerne, er alligevel det hele Beløb ikke medgaaet; der er endda en Besparelse af 110 Rd. Det er med Hensyn hertil, at Udvalget har troet, at naar Sagen af Bestyrelsen er ordnet paa den Maade, at de 2100 Rd. dog ikke ere forbrugte, saa ere disse Penge paa den Maade stillede til Disposition, at Rigsdagen i Reglen ikke vil gaae ind paa at undersøge, om det kunde have været ordnet paa en hensigtsmæssigere Maade. Det er iøvrigt ganske naturligt, at denne Sag har tildraget sig Statsrevisionens Opmærksomhed, da den ansatte Sekretair, saavidt det kan sees, staaer i et meget nært Slægtskabsforhold til Bestyreren af Institutet.

Under det samme Institut er der gjort en Bemærkning af Udvalget ved den 4de Antegningspost Nr. 2. Naar det her er indstillet, at en Udgift af 269 Rd. 89 ß. skal passere som Versur, da er man bleven opmærksom paa, at denne Udgift ikke er nogen Versur. Det er deels Penge, som ere udgivne, deels er der Noget i Behold, men det er ikke Pengesummer, men Brænde, som var indkjøbt til Institutet, men som det ikke var nødvendigt ganske at forbruge; der finder ingen Uovereensstemmelse Sted imellem Udvalget og Statsrevisionen angaaende Udgiften, men kun om Ordet „Versur."

Under den samme Post havde Statsrevisionen gjort opmærksom paa, at der under „Skatter og Afgifter" var en Overskridelse af 18 Rd. 6½ ß., uden at der var oplyst nogen Grund dertil. I Besvarelsen havde Ministeriet yttret, at denne Overskridelse grundede sig paa en Udgift til Vandhaner, og da Statsrevisionen ikke ganske kunde opfatte, hvorledes dette skulde forstaaes, blev der udfærdiget en Kontinuationsantegning med Bemærkning om, at der ikke var Noget i Finantsloven, som indeholdt en Bevilling med Hensyn til disse Vandhaner. Efterat Statsrevisionens Arbeide var sluttet, har Udvalget modtaget en Skrivelse fra Ministeriet, der findes trykt som Bilag B., hvoraf sees, at det virkelig forholder sig saaledes, som det var anført i Ministeriets Besvarelse, at Udgiften er foranlediget ved nogle Extravandhaner, og at denne Udgift havde været fornøden paa Grund af Loven af 30te Novbr 1857 §§ 3 og 5. Det er i Henhold hertil, at Udvalget har indstillet, at denne Udgift maa billiges, da det var nødvendigt for Ministeriet at udbetale den.

Ved den 3die Antegningspost til Døvstummeinstitutet, som jeg før omtalte, og som angaaer Sekretairen, har det været Udvalgets Mening at indstille Udgiften til at passere; ved en Feiltagelse ved Trykningen er der imidlertid i Udvalgets Ændringsforslag kommet til at staae, at disse 200 Rd. ikke kunne passere, men denne Feil er rettet ved et Underændringsforslag, som er ombeelt. — Jeg troer hermed at have omtalt de Ændringsforslag, der ere stillede til dette Afsnit.

Bjerring: Med Hensyn til det Gagetillæg af 100 Rd., som udenfor Finantsloven er tilstaaet Missionssekretairen, og som af Statsrevisionen er indstillet til ikke at kunne passere, maa jeg gjøre opmærksom paa, at det ved Behandlingen af Statsreviserernes Beretning for 1859—60 i det andet Thing er vedtaget, at det Missionssekretairen givne Gagetillæg passerer. Hvis denne Afgjørelse havde